

Verkondiging Sint Jan, zondag 25 juni 2023.
H. Mis op het Kerkhof, 7.00 uur

Een jaar geleden mocht ik iets van verrassing beleven. Geheel tegen mijn verwachting in vroeg de bisschop mij een nieuw begin te maken in de parochie van Sint Jan- Goede Herder, in een fase van mijn leven waarin ik eigenlijk niet meteen iets nieuws verwachtte. Dankbaar sta ik hier deze vroege morgen, aan het altaar waaraan de bisschop mij morgen een jaar geleden heeft geïnstalleerd tot pastoor.

“Zeg niet: Ik ben veel te jong”, sprak de Heer tot de beginnende profeet Jeremia.

Hij had gezegd tot de Heer, die hem diepe: “Ach Heer, mijn God, ik kan niet spreken, ik ben veel te jong.”

Hij bedoelde hiermee dat hij zich klein voelde en tot weinig in staat. Hoe menselijk is dat wel niet. Veel mensen hebben die ervaring, hebben soms een lage druk van zichzelf.

Zoiets geldt ook wel voor de vader van Johannes de Doper. Hij kon het eigenlijk niet geloven dat zijn leven een nieuwe wending zou nemen.

Nu was zijn leven op het oog wel in orde. Hij was een telg uit een priesterlijke familie. In het oude Israël kon je niet kiezen voor het priesterschap, je wás het gewoon als je vader ook priester was. Rustig vervulde hij zijn dienst in de tempel. Hij was getrouwd met Elisabeth, een nakomeling van Aäron, de hogepriester. Uiterlijk leek alles goed en geslaagd. Maar innerlijk was er het verdriet om hun kinderloosheid. Zij waren al oud. Wat hadden zij nu bereikt?

Zacharias kon de boodschap van de engel gewoon niet geloven dat zij toch nog een zoon zouden krijgen. Die bovendien Johannes moest heten: dat betekent “God is genadig”.

Genade, zou dat nog mijn deel zijn en dat van mijn vrouw? Is mijn leven niet eerder hard en trouw werken. Alles heb ik zelf moeten verdienen, met deze handen, deze hersens van mij.

Genade?

Wij leven in de tijd van de maakbare samenleving. Wij bepalen en plannen alles zelf. We zijn geneigd om te leven als mensen die niet echt verwachten zomaar iets te zullen krijgen.

Zacharias is met stomheid geslagen, geen woord komt meer over zijn lippen. Zo is het met veel mensen. Zij weten niet meer wat zij over God moeten zeggen. Voor velen is God over de horizon van hun bestaan verdwenen. Zij verwachten niets meer van God.

Vandaag vieren wij de geboorte van dit kind wiens naam Johannes betekent: God is genade, God verrast je. Nu de priester Zacharia, die niets meer van zijn leven verwachtte, zwijgt, kan God spreken.

Op het geboortefeest van Sint Jan nodigt de liturgie ons uit weer te gaan openstaan voor genade, voor Gods verrassing. Juist waar je zoals Zacharias geen plannen, geen woorden meer hebt en rustig je eigen plan blijft trekken, kan God weer het woord nemen, u en mij verrassen, onze ogen openen voor nieuwe hoop, nieuw uitzicht voor jezelf en de mens, de mensen met wie je leeft. Zoals die oude moeder en vader van Johannes.

Laten u en ik niet over onszelf zeggen: ik ben te jong, of ik ben te oud. Laten wij openstaan voor Gods genade, voor Johannes, die uitzag en wees naar Gods grote genade aan de mensen bewezen: de komst van onze Verlosser, Jezus Christus onze Heer. Amen.

pastoor Nico van der Peet